

заначи за најам

Т э м и з

УЖЫЛар сорағында

Төзөт соғора чындајан, мисалларла түсніjet-
де олмајак, нејатың какыны же укудулмаз хатыра-
пир кла жашамајан жазычы тәсөөвүрүмә кетире-
биликрам. Чунки жашы асарлар анчаг нејатла
тамасда јарак биляр.

Беүк адабиимиз Челил Мәммәдгүлазадөнин негиздөлөркөн бу күнлөрдө төзөдөн охудум да бу жарылардың нағытам күнгүл, докур, деген тексирлар. Оңлардың мәндин дөврөндө жаһалып бир санектар изде бләрді. Өзу да һәммишә кәзән, көрән, инсанларда мұнасибәтде олак гүдәртли сенектар!

Сәфера чыхмалының, шапташ пеше адамларында көрүшмәйин са-
засын чоң көрмүшем, азасында зан-
тассыртула гөйтүшем. Сонра бу таес-
шательлар бадин эсерләр-
и очире ве магалеләре
көплишидир.

шаш болду. Енди
шанды олдуғум
дәллери дефтерчама
дасты. Бекін жайт
жадан сонра онун нағ-
шаде жаңым истедім,
алынмынды. Бу на-
истеден узун мүддәт
жи. Кечен ил Энімд
жандар Соскелжы
жән Гәрәмәннән ады
прилана «Коммунист»
жетекшін сиғариши иле
жөндерин ғұрады. Адлы
шының аздым.
Ал оның

бұрада, албетте, фәс-
нада - heç на жохдур.
Імам Әтмәд Әтмәдов
ниң бу факт геіри аді-
аримуш, езу ве бри-
гадасы нағылда յазыны
шаржан тәсіккүбләнмиши
в дастларындан бирине
жиншидір: «Гәбиәйдір,
ориғ бу фактлерде не-
дін кетүрүб, кимдән

демек, нарадаса өшкитын
кин бир факт, сәмими
пруш, жакшы иш неч
штумудулмур, јадда га-
р. Соңра исә өз эксп-
ертсеси талды.

Адлы-сөнглии памбыг
астасы, Соосмелист Эмәйи
Гәрәмәның Сәрдар Им-
ралиевиң республикамызы-
данымай жоудур.
Онунда таныштырылымын
мене бейүк сөлемеси
дишмидар. Сәрдардың
Севил Газыјева да иш-
ладијини, яршылдыгыны
хана хатырлайычар. Илк
жөзөв онун haggында
очерк жазмаг истедим.
Соира кердүм ки, Сәр-
дердан соң язырлар, бу
Фикримден узаглашдым.
Бир нече илден соңра
«Гәрәмән» адлы кичи
бүр поема жаздым. Пое-
мада Сәрдардың тәкке
Гәрәмәнныңидан жох,
нәм да яхши ета олма-
сундан, он ики ушарына
басладын бейүк гајғыдан
бөгөн едилтир.

Бүнгэд Сәрдаров адны
на машинырмас зөв-
дүнүк Фәхри саяланы
Сәфәр Абдуллаевас
достлугумын тарихи исе
узундур. Сәфәр танышы
оланды, нағында или ма-
галини жаңада о, нәел
мәшүр дејилди. Сәфәр
иши береда, завод, эмек
достлери, нағында ха-
васы сөйбет етмәй сөт-
вири, эзү нағында исе
кох мұхтасар дәнышырлы

Сәфәр Ленин ордені
иля талтіф олуканды мән-
Бакында дејілдім. Бир-
нағұттан соңра көлип-
евине кетдім. Дүшүн-
дүм ки, јегін бир аз-
дејішірманд, нече вәз-
лар, езүн чәкәр. Амма
бела олмады. Күләткүл-
менін евіне дағыт етді.
Бир сағттың сеңбет за-
маны яңа езү, мұкафаты
негінде жох, башке иш-
ларден, достлеріның
мұваффақтілігінде.

Арадан аjlар, иллөр кечди. Сәфөр јене ө ишинде вичданла чалышды. Һәмишә олдуғу ки ми јене hәр күн завод

кедир, яни гөлөбөләр
гөзөннөмг үчүн кечени
күндүзө гөтүрдү. Чоң
кечмөдү ки, ока Соиси-
алист Эмвіж Генриманы
ады берилди. Бүндүн сон-
ре ман онум наарында
«Сакит чабнаде дејүш»
адлы сөздөл бир нека-
је јаздым.

Мен зейнет адамлары
иля көрүшмөй, онларда
себбет етмөй, фикирлер-
ди, аргулары иле танышы-
олмагы чох севирим.
Зейнет адамлардын
үрүклери темиз, аргузаты-
ры мышылы олур. Онлар-
да нер көрүү менин дар-
үржымдада жени мышыл-
жандырып. Бир дафта де-
низде чалышкан нефти-
лерде көрүшмөк, ушег-
лар учун шөгрөл жаз-
маг истедим. Билирдим-
ки, денизда узэринде
газма гүргулары олан
кемилдер var. Бела кеми-
ларкин биринде бир нафт-
те гонаг галдым. Фән-
ләләрда бир јerde идим
онларын неча ишладык-
ларини, истираhet ет-
дикларини, себбетлерини,
зерафталарыны, нет-
та көркин вахтларыны
беле көзлөримде көрүр-
дүм.

Бир кече көмүнин көртесінен вертоложт енгізілді. Тә'чили қазыныштырылған жаңылар. Вертоложт бир даңында сәхәр кери гаяйтды. Бұттың бүнлар менде бејнеге марға додуруды. Одур күнде ушаглар үчүн ше'рләр жаzmагла киfaјетланмады, «Дәниэз» сөйегін азды бир нәкејде да жағдаймы. Элбеттө, бу, нәкејде жағдайын чоң очерк иді. Чүнки мән неч наји уақытта дурмамышым, наң ше'рләр көрдүйм кими, табии вишиңдандырылып жаzmага чөлшімшіздім.

Кечөн илин яйында Шамахыда идим, меше таңсыруфаты идарасынын техники Бәһемен Султанов нөвөлүгүнүү үч күп Бина Ширинбаш, Улудузу мешәрелешни көзмийшөм. Нөр иккеги меше арасында кенин ачылгыларды, буралду көрдүүм чобанбастьын чиңгизлери јадымдан чынымыр. Тасаевүн един сары, ал ранкин сајсын несабасыз көрүнөн бу чеклөр бир жерде нең геири-ади бир көзөлүштөрдөн яратышында. Натта макшыны сахлаяшып жерде

Дүшдүк, узум мүндең бу көзөлбие бөхөвке гелдүгү. Бутун көрдүләптириң менде еле көзөл ве хош нисслэр ојатты ки, бу јердик, бу герибе ѡлдерден, талалерден, мұз-тэлғи ағачтардан вірьшыл-мағ истанмидим. Өзкисне, наңда да лап деріннікіде азмаг, деңе соң мәнзелдер ве көзөлликтер көрмеги истанмидим.

Шамекіда көрдүклемін мәнім үчүн унудулмаз олуб. Дағтерчамде мараглы гејдлар апармыншам.

Бир деңгә Гусар раюнда кедиб үкіл-ніл мешесинин жаңында бир нефте галдым. Өзү де пайзыс вахтас. Сефәрден соңра «үкіл-ніл мешесинин пайзысы» адлы бир hekkeja јаздым. Мешедеки жаһаты тасвир етмәй өчлишмыштым.

Дене азверелүү фикриңдегүйтмаг истәйірм. Мен азабијеттәр жаңетден, инсанлардан, тәбиэтадан ішкілдерден тәсвөрдүр еде билмәр. Бейлүк, жакшы сәнгаттерларды охудып, ішкілдердің күнү, тәбитеттә, инсанларды да, настасьтада сөзүр ве єрекшілдем. Керушулар, сафирлар, хатирәларда жаңы маг тәкчә жазычы үчүн жох, һамыя лазымдың бунсуз не жаңт вар, ишкең де иншика. Керушулар сөяжеттөр инсаны учиштырып, генәлданырып, өзөл ве темиз дүйгүлөр сөслөвір.

Тоғыг МАһМУД